

За да се възприеме даден културно-исторически феномен, в който и да било музей, за него трябва да има подготвеност, да съществуват условия. А това значи той да бъде и сравним, и съпоставим, и да отговаря на ясно изразени и актуални нагласи на посетителите, т.е. на широката публика.

Много от интересните археологически феномени у нас не се предлагат на социума в пълната си интерпретация, за което си има причини (било поради липса на достатъчно време, било поради недостатъчна професионална подготвеност на посетителя) и затова в музейната експозиционна и интерпретаторска практика се сблъскваме с различни и разнообразни случаи на тяхното „преоткриване“. От друга страна обаче, такова „преоткриване“ не се извършва посредством някакъв строен механизъм. Понякога роля изиграват посещенията на български и чужди специалисти от различни области, друг път това става при обмяната на мнения по предложени тези и различните им интерпретации, които те открояват и с които привличат вниманието на интересуващите се, при което се маркира началото на един бавен или бърз процес на популяризиране. С други думи, според твърдението на Умберто Еко, миналото трябва често да се пренавестява¹ „Пренавестяването“, сиреч периодичното актуализиране на познанията за културното наследство представлява същността на преоткриването му в рамките на мобилното, информационно наситено модерно общество.

Дали в тази връзка или по други причини, но в последно време се забелязва едно повишено внимание към темата за културните ценности. Причина за този акт можем да открием и в поражданите от нея важни политико-стопански тенденции – кризисните периоди в развитието на социума се отразяват и на историческата интерпретация. Забелязваме как в историческата наука отчетливо си пробиват път тенденции към преосмисляне на подходите към миналото и преоценяване на изводите на историографията. Не е вече тайна, че тъкмо този нарастващ интерес налага и преосмислянето на подходите към движимите и недвижими паметници на културата. В широката не само българска, но и чуждестранна обществена маса се забелязва една отвореност, чрез която тя попада под влиянието на различни митологемни конструкции, на популистки мисловни модели и елементаризирани представи и обяснения, лансирани като израз на патриотично чувство и на национална идентичност. В тази връзка е необходимо да се направи анализ на някои важни сфери от проблематиката на културното наследство, като например актуалността и преоткриването на